Laiškas Valerijai Čiurlionytei, [po 1917-07-10], [iš Sočio – į Iskorostį].

Tokia didelė didelė šventė.

Tokia didelė didelė šventė.

Dangus toks raudonas!

Tiek vaikšto ugnelių paviršiuj bangų!

Ir tolimas laivas parėdė pašlijusias bures eilėmis karolių,

Ir mėnuo už debesio vėpūtę žalsvą kedena…

Ir, rodosi, nėra, kas širdį griaudintų,

Ir, rodosi, nėra nelaisvės pasaulyj…

Sustoju kaip stulpas, tiek amžių klajojęs,

Ir rymau… Ir siekiu in stulpo šešėlį.

Saulėleidos šventėj tokioj

Taip liūdna —

Liūdniau negu mano tėvynėj!

Ir, rodosi, kartais, kad mano liūdėjims —

Nežemiško žygio nežemiškas aidas,

Kad įstabios paslaptys verias

Liūdnoms akims

Tiktai… [1]

Tai nuo tavęs jokio[s] žinios.

O rytoj aš išeinu į kalnus. Ir visą mėnesį negrįšiu. Ir visą mėnesį neturėsiu nuo tavęs žinios. Eisiu toj šalyj, kur nei krasos, nei žmonių nėra. Ir parašyt tau negalėsiu.

Tik man labai liūdna, kad negavęs laiško nuo tavęs turiu išeiti iš Soči[o]. Rašyk man į Sočį. Grįšiu. Būsiu iki 15 rugpjūčio, paskui važiuosiu Maskvon.

Dvi diena[s] be perstojo užimtas rengimosi kelionėn.

Neužmir[š]k manęs, Sesute. Palaimink man, kad gyvas grįžčiau — pasimelsk už mane.

Bučiuoju, Sesute, stiprai, stiprai.

Neužmiršk manęs.

Bolyt[i]s

Neužmiršk manęs, Sesutėle, brangi mano, numylėta mano Sesute.

Neužmiršk savo tolimo klajūno!

Laimink mane.

KOMENTARAI

[1] BS laiške užrašytas eilėraščio „[Tokia didelė didelė šventė]“, vėliau įtraukto į poezijos rinkinį *Saulė ir smiltys*, vienas iš pirminių variantų, švarraštis.
Galutinį eilėraščio tekstą žr. in: *BSR, t. 1: Poezija*, parengė Algis Samulionis, redagavo Donata Linčiuvienė, Vilnius: Alma littera, Lietuvių literatūros ir tautosakos institutas, 1996, p. 54.
Eilėraščio teksto rašymo ir skelbimo istoriją žr. Algis Samulionis, „Paaiškinimai“, in: *Ibid*., p. 733.